

Publicerad 2011-05-05 19:11 av lyckeli
fjäder [drev]

hon önskar släppa sin hudhunger,
vill finna sin ro i det stora.

hon är liksom jag barnet av alla resors eviga
början. och så är hon, de fem minuternas stora
kärlek.

gud, ge henne mer. för jag tror att hon sinar utan.

hon är de korsade samtalens moder och den tystade
tystnaden, det eviga brusets sång.

| ge henne, då gud, stunden då ingen annans andetag
kan avgöras av henne. för jag tror att hon drunknar
om hon måste avgöra ett enda. |

så är hon, det som trampas men aldrig till vin
och den som kan nås på en böjd arms avstånd.
det som blir över när solar gått ned och barken
vid klingan.

/

gud, ge henne fötter vid kanten av ett
hav, vid ett sovande bryn i en avfolkad stad.
och jag ber dig,

att inte vänta till morgonen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lyckeli med Poeter.se id #23606 innehar upphovsrätten